18/03/2023

Η εορτή του Αββά Γερασίμου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (VIDEO)

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Την Παρασκευήν, 4/17 Μαρτίου 2023, εορτάσθηκε από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η μνήμη του Οσίου Πατρός ημών Γερασίμου του Ιορδανίτου στην Ιερά αυτού Μονή, που βρίσκεται στη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη ποταμού.

Το πρωί ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξήρξε τηςβΠροηγιασμένης θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων, του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού** και του **Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου** , Αγιοταφιτών Ιερομονάχων. Επίσης ο Ιερομόναχος **π. Κυριακός**, βοηθός του ηγουμένου της Μονής, στον οποίον ο Μακαριώτατος απένειμε το **οφφίκιον του Αρχιμανδρίτου, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων,** του Αρχιδιακόνου **π. Μάρκου** και άλλων Ιεροδιακόνων και προσευχομένου πλήθους προσκυνητών εκ διαφόρων χωρών και Αραβοφώνων πιστών της Δυτικής όχθης, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. **Ευαγγέλου Βλιώρα**, τη χαρμοσύνω υποδοχή του Σώματος των Προσκόπων.

Η Ομιλία του Μακαριωτάτου κατά τη διάρκεια του Κοινωνικού

«Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καί τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη· εὐφράνθητε, δίκαιοι, ἐν τῷ Κυρίῳ, καί ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ», (Ψαλμ. 96,11-12), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός.

«Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ὡς ἀστήρ οὐράνιος ἐξανέτειλεν σήμερον ἡ Ἱερά Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου, τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ ἡγιασμένῳ τούτῳ τόπῳ τῆς ἐρήμου τοῦ

Ἰορδάνου, ἔνθα καί ἡ φερώνυμος αὐτοῦ Μονή, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς, ἵνα εὐχαριστιακῶς δοξάσωμεν τόν δοξάσαντα τόν ἅγιον καί δίκαιον αὐτοῦ.

«Φῶς ἀνέτειλε εἰς τούς δικαίους καί εὐφροσύνη εἰς τούς εὐθεῖς κατά τήν καρδίαν», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός. Καί διερωτώμεθα, ποῖον εἶναι τοῦτο τό φῶς καί ποῖοι οἱ δίκαιοι; Τό μέν φῶς, ἀγαπητοί μου, εἶναι τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τό Ἅγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα, οἱ δέ δίκαιοι εἶναι οἱ εὐθεῖς, τοὐτέστιν οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ. Εἰς αὐτούς ἀνέτειλε τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἑρμηνεύει καί ὁ Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγων: «Πᾶς γάρ εἴ τίς ἐστιν ἀγαθός καί δίκαιος τούτῳ εἰς νοῦν καί καρδίαν τό νοητόν καί θεῖον ἀνατέλλει φῶς».

Τοιοῦτος ἀγαθός καί δίκαιος ἀνεδείχθη ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, ὡς λέγει καί ὁ βιογράφος αὐτοῦ Ἅγιος Κύριλλος Σκυθουπολίτης: «Ἦν δέ τις κατ' ἐκεῖνον τόν καιρόν μέγας ἀναχωρητής ἀπό μέν τῆς Λυκίας ὁρμώμενος, Γεράσιμος δέ καλούμενος, ὅστις ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τήν μοναχικήν κατορθώσας πολιτείαν καί πλείστους ἀγῶνας κατά τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας ἐνδειξάμενος καί προσφάτως ἀπό τῆς πατρίδος ἐληλυθώς τόν ἀναχωρητικόν μετήρχετο βίον ἐν τῇ περί τόν Ἰορδάνην ἐρήμῳ».

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐπέλεξεν ὡς τόπον αὐστηροτέρου ἀσκητικοῦ βίου τήν Ἁγίαν Γῆν τῆς Παλαιστίνης, διότι τόσον ἡ ἔρημος τῆς Ἰουδαίας ὅσον καί ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου εἶχον μετατραπῆ εἰς πραγματικήν πολιτείαν ἀναχωρητῶν μοναχῶν. Μεταξύ δέ αὐτῶν διεκρίνοντο αἱ μεγάλαι μορφαί τοῦ μοναχισμοῦ: ὁ ὅσιος Θεόκτιστος, Θεοδόσιος ὁ Κοινοβιάρχης, Σάββας ὁ ἡγιασμένος, Κυριακός ὁ ἀναχωρητής καί Εὐθύμιος ὁ Μέγας, τοῦ ὁποίου «ἡ ἀπαστράπτουσα χάρις» ὡδήγησεν τόν ὅσιον Γεράσιμον εἰς λίαν εὐεργετικήν συνάντησιν καί γνωριμίαν μετ' αὐτοῦ.

Προσέτι ὁ πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐπέλεξε τήν ἔρημον ταύτην τοῦ Ἰορδάνου, διότι ἐν αὐτῇ ἔζησε καί ἐκήρυξε τό κήρυγμα καί τό βάπτισμα τῆς μετανοίας ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος καί ἐγένετο τό πρότυπον πρός μίμησιν ὅλων τῶν ἀναχωρητῶν μοναχῶν: «ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ᾽Ιωάννου τοῦ βαπτιστοῦ», (Ματθ. 11,11), λέγει Κύριος.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ ὁσίου Γερασίμου δέν περιορίζεται μόνον εἰς τήν κατοίκησιν αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἀλλά εἰς τήν ἐν οὐρανοῖς συγκατοίκησιν αὐτοῦ μετά τοῦ Θεοῦ, ὡς λέγει ὁ ψαλμῳδός: «πλήν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, [Κύριε] κατοικήσουσιν εὐθεῖς σύν τῷ προσώπῳ σου», (Ψαλμ. 139,14).

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ δίκαιοι, δηλονότι οἱ ἀγαπῶντες τόν Θεόν «ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν καί ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ αὐτῶν καί ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ αὐτῶν», (Πρβλ. Ματθ. 22,37), οὗτοι θά προσέλθουν ἐν «ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων», ὡς κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος, (Ἑβρ. 12,23). Αὐτήν ἀκριβῶς τήν Ἐκκλησίαν, τοὐτέστιν τήν σύναξιν τῶν ἐν οὐρανοῖς ἁγίων, εἶχε κατά νοῦν πάντοτε καί ἀδιαλείπτως ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος. «Οὗτινος ὁ νοῦς διά παντός ἐστι πρός Θεόν τούτου καί ἡ ἐπιθυμία εἰς τόν θεῖον ὑπερηύξησεν ἔρωτα», λέγει ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής.

Τόν ὑπερηυξημένον τοῦτον θεῖον ἔρωτα τοῦ Ἁγίου Γερασίμου διατυπώνει ἐναργέστατα ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ λέγων: «Τήν ἄϋλον Ὅσιε, ὑλικῷ ἐν σώματι, ζωήν καί πολιτείαν διήνυσας, δοξάζων τόν δυναμοῦντά σε Κύριον» καί «ὅλην σου τήν ἔφεσιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρός μόνα τά ἄφθαρτα ἔχων, κατηξιώθης ὧν ἐπόθησας».

Τά ἄφθαρτα τῶν ὁποίων κατηξιώθη ὁ θεοφόρος Γεράσιμος, δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπό τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, τήν οὐράνιον πύλην, τήν ὁποίαν ἐπεζήτει μετά ζήλου καί ὑπομονῆς, ἀκούων εἰς τόν σοφόν Παῦλον λέγοντα: «οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλά τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,14).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, διερχόμενοι τήν ὁδόν τῆς θεοδωρήτου καί εὐλογημένης νηστείας, ἐν κατανύξει ἐμεγαλύναμεν ἐν τῇ εὐχαριστιακῇ ταύτῃ καί πανηγυρικῇ συνάξει τόν Ὅσιον τοῦ Θεοῦ, τόν σήμερον ἑορταζόμενον Γεράσιμον τόν θεοφόρον, τόν «τῷ Χριστῷ παριστάμενον», καί παρακαλέσαμεν αὐτόν, ἵνα καθικετεύῃ τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ καί Υἱόν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας ὑπέρ πάντων τῶν ἐκτελούντων, τήν θείαν αὐτοῦ μνήμην.

Καί τοῦτο, διότι ὁ κόσμος διέρχεται μεγάλην κρίσιν. Ποία δέ εἶναι ἡ μεγάλη αὐτή κρίσις; Εἶναι τό γεγονός ὅτι «τό φῶς ἐλήλυθεν εἰς τόν κόσμον καί ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τό σκότος ἤ τό φῶς· ἦν γάρ πονηρά αὐτῶν τά ἔργα», (Ἰωάν. 3,19), καταγγέλλει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Ἡ αἰτία τῆς κρίσεως ἤ καλλίτερον εἰπεῖν τῆς κατακρίσεως τῶν ἀνθρώπων ὀφείλεται κατά τόν Ἱερόν Χρυσόστομον, εἰς τό ὅτι οἱ ἄνθρωποι δέν ἠθέλησαν νά ἀφήσουν τό σκότος καί νά προσέλθουν εἰς τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, «ὅτι σκότος ἀφεῖναι καί φωτί προσδραμεῖν οὐκ ἠβουλήθησαν».

Ὁ ἀπό βρέφους δεξάμενος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, τοὐτέστιν τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πατήρ ἡμῶν θεόφρων Γεράσιμος καλεῖ πάντας ἡμᾶς, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Παρθένου ἀφήσωμεν τό σκότος, δηλαδή τά ἔργα τῆς ἀσεβείας καί τῆς πονηρίας τοῦ κόσμου τούτου καί προστρέξωμεν εἰς τό φῶς τῆς εὐσεβείας, «ἐνδυσάμενοι τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ», (Ἐφ. 6,11) καί ἀναλαβόντες τά ὅπλα τῆς νηστείας καί τῆς ἐγκρατείας καί διά πάσης προσευχῆς καί δεήσεως ἀξιωθῶμεν τῶν ἐπιλάμψεων ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τοῦ θείου καί ἀνεσπέρου φωτός τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένον τό ὑπόλοιπον στάδιον τῆς ἁγίας νηστείας».

Πρός τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα παρέθεσε νηστήσιμον τράπεζαν ὁ φιλόπονος καί φίλεργος καί ρέκτης ἡγούμενος **Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος.**